

Gr. Széchenyi István születésnapján, szeptember 21-én a Széchenyi Társaság minden évben koszorúzási ünnepséget rendez Budapesten a Széchenyi téren, majd emlékülés keretében adja át a Társaság díjait a Magyar Tudományos Akadémia Felolvasótermében. Az emléklakettet olyan személyiségeknek ítéli, akik a saját szakmai területükön Széchenyi szellemében jelentős munkával és áldozatokkal járulnak hozzá Magyarország felvirágoztatásához. Az 2019. évi díjazottak egyike, Dr. Bíró László tábori püspök úr.

Dr. Bíró László püspök laudációja. Elhangzott 2019. szeptember 20-án a Magyar Tudományos Akadémia Felolvasó termében

„Istenképmáságunk nem az értelemben és a szabadakaratban nyilvánul meg elsődlegesen, hanem a kapcsolatokban. (...)A papi hivatás gyakorlása nem más, mint a találkozások szolgálata, kapcsolatépítés Isten és ember, ember és ember között- vallja Bíró László püspök.

Eddigi élete négy nagy területen végzett munkában telt: hosszú időszakokon át egyszerre volt püspök, családreferens, egyetemi rektor majd tábori püspök.

Elkötelezett katolikus család gyermekeként Szekszárdon született 1950. október 31-én. A győri Bencés Gimnáziumban megismerte a bencés lelkesítést, megtanulta az égi haza mellett a földi haza tiszteletét, szeretetét és találkozott azzal a megtartó értékrenddel, mely összezsengett a családi otthonban tapasztalt értékekkel. Innen ered szilárd meggyőződése, hogy földi életünk fundamentuma a család. A nemzetépítés konkrét feladat, amely elsősorban nem a parlamentekben, hanem az otthonokban zajlik.

Korán megszületett benne az elhatározás, hogy a papi hivatást választja. Érettségi után belépett a szemináriumba. 1974. június 23-án szentelték pappá és 20 esztendővel később, 1994. május 21-én Kecskeméten szentelték püspökké. Szinte közvetlenül ez után Seregély István egri érsek a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia legfontosabb feladatainak egyikét, a családok gondozását bízta rá.

Tanítások, média megjelenések, konferenciák, lelki gyakorlatok, imák, személyes beszélgetések, családlátogatások sora következett és a segítség minden lehetséges típusát nyújtva, áll azóta is a magyar családok mellett. **Hívom a családokat** címmel hónapról-hónapra megszólítja a házasság előtt állókat, a házasságban és családban

élőket, a nehézségekkel küzdőket és a kereső fiatalokat. A Magyar Katolikus Családegyesület elnökeként és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családbizottságának elnökeként 2014.1.10. levélben szólította meg a magyar EUs képviselőket az ifjúság nevelése, a megfogant élet és a családok védelmében.

Látogassanak el a **velederted.net** honlapra, ahol kivétel nélkül minden embert érintő és megérintő gondolatokkal találkozhatnak. A püspök nem moralizál, de lát, együtt érez, vigasztal, bátorít, orientál. A honlapon találkozhatnak az emberi lét megválaszolást követelő alapkérdéseivel is:

Sokszor nem könnyű meghatározunk magunkat. Az identitásválság ma nem csak az egyes ember problémája, hanem az egész társadalomé. Mit jelent magyarnak lenni? Mit jelent európainak lenni? Mi az, hogy keresztény? Mi az, hogy értelmiségi? És hogy derék, becsületes, rendes ember? Az egyén identitásválsága összefügg a folytonossággal is. Vajon ugyanaz vagyok-e ma, mint aki tegnap voltam? Vajon van-e az életemnek, egyetlen, összefüggő története?

Családreferensi megbízatása mellett 15 esztendeig a Központi Papnevelő Intézet rektora volt. Feladatköre komoly kihívással szembesítette, melyet így foglalt össze: *Érdekes tapasztalatot jelentett a kettősség: egyszerre voltam a házasság és a cölibátus ápolója.*

Rektorként ő volt, aki Központi Szeminárium udvarán álló, tekintélyt parancsoló Prohászka szobrot bronzba öntette, követendő példaként állítva őt a kispapok elé. Bíró püspök rektori szobája mellett volt az a szoba, ahol Prohászka Ottokár püspök, *Magyarország apostola és tanítómestere*, 1927. április 2-án visszaadta lelkét Teremtőjének. A Prohászka nevet viselő budakeszi Gimnázium igazgatójaként örömmel tapasztaltam a szemináriumban rendezett Prohászka konferenciák alkalmával azt az őszinte, atyai szeretetet, mellyel rektorként a rábízott kispapok felé fordult, közöttük korábbi diákjaimhoz is, ily módon bekapcsolva őket egy új közösségbe, az egyház és a hívek közösségébe, mely bár nem vérszerinti családjuk, de egy életen át összetartoznak majd.

2009 óta Dr. Bíró László püspök katonai ordinárius, a magyar honvédség táborigazgatója.

Egy nemrégiben készült interjúban pályájára visszatekintve így nyilatkozott:

A tábori püspökség nagyon szép szolgálat. A hazát építeni nem üres frázis, hanem öröm. (.....) Lehetett picit nyitogatni a transzcendens érzékenységet az emberek szívében.

Nem véletlenül nevezzük honvédnek a katonát: van hazája, ami érték. A katona a hazaszeretet embere, és a hazaszeretet a negyedik parancsolathoz tartozik. A német nyelv Vaterlandnak mondja a hazát, mi pedig anyaföldről beszélünk, a hazában tehát benne van az apa és az anya. Ehhez a parancshoz kötődik a hazaszeretet és a katona.

És ebbe a szerteágazó, 24 órás szolgálatba érkezett váratlanul egy alig ismert, ritka betegség, mely szó szerint levette a lábáról. Több mint 42 hete fekvő beteg és még legalább harminc kórházban töltött hét áll előtte. Mégis telve van hittel és reménnyel, mert tapasztalatból tudja, hogy a szenvedésnek és az imának van értelme. Bíró püspök atyáért egy ország imádkozik.

Attól, hogy a lábam fölmondta a szolgálatot, nem rövidült meg a papságom, a konzekrált létem. (...) Ósegyházi hangulatban élhetek itt a kórházban, és ez nagy ajándék. Nagyon sok ajándék jár egy betegséggel.

A Széchenyi Társaság a gyógyulás ajándékát és töretlen lelkesedést kíván Főtisztelendő Bíró László Püspök úrnak nemzetépítő feladatainak végzéséhez, akinek egyhangú szavazással ítélte oda a Széchenyi emlékplakettet a

A magyar családok több évtizedes áldozatos szellemi és lelki támogatásáért.

Mivel a püspök atya betegsége miatt ma nem lehet közöttünk, az emlékplakettet a Széchenyi Társaság elnöksége a közeljövőben személyesen adja át a kórházban.

Kőrösiné dr. Merkl Hilda

A Széchenyi Társaság elnökségének tagja